

powyższego usługodawcy, nie stanowią wynagrodzenia za świadczenie odrębne i niezależne od świadczenia głównego polegającego na zapewnieniu usług telekomunikacyjnych.

(¹) Dz.U. C 267 z dn. 07.11.2009

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Vassiliki Stylianou Vandorou (C-422/09), Vassilios Alexandrou Giankoulis (C-425/09), Ioannis Georgiou Askoxilakis (C-426/09) przeciwko Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton

(Sprawy połączone C-422/09, C-425/09 i C-426/09) (¹)

(Artykuły 39 WE i 43 WE — Dyrektywa 89/48/WE — Uznanie dyplomów — Pojęcie doświadczenia zawodowego)

(2011/C 30/10)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vassiliki Stylianou Vandorou (C-422/09), Vassilios Alexandrou Giankoulis (C-425/09), Ioannis Georgiou Askoxilakis (C-426/09)

Strona pozwana: Ypourgos Ethnikis paideias kai Thriskevmaton

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia art. 4 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz. U. L 19, s. 16) — Wykładnia art. 1 ust. 3 dyrektywy 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r. zmieniającej dyrektywy Rady 89/48/EWG i 92/51/EWG w sprawie ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy Rady 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG i 93/16/EWG dotyczące zawodów pielęgniarstwa ogólnej, lekarza dentysty, lekarza weterynarii, położnej, architekta, farmaceuty i lekarza (Dz. U. L 206, s. 1) — Dostęp do zawodu regulowanego lub jego wykonywanie na takich samych warunkach jak obywatele państwa — Zawód zaprzysiężonego księgowego — Pojęcie „doświadczenia zawodowego”

Sentencja

Stosując ewentualne środki wyrównawcze, mające na celu uzupełnienie zasadniczych różnic między wykształceniem uzyskanym przez wnioskodawcę a wykształceniem wymaganym w przyjmującym państwie członkowskim, organ krajowy zajmujący się uznawaniem kwalifikacji zawodowych uzyskanych w innych państwach członkowskich ma na podstawie art. 39 WE i 43 WE obowiązek wzięcia pod uwagę całości praktycznego doświadczenia, które może całkowicie lub częściowo zniwelować wspomniane różnice.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Halle — Niemcy) — Günter Fuß przeciwko Stadt Halle (Saale)

(Sprawa C-429/09) (¹)

(Polityka społeczna — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Dyrektywy 93/104/WE i 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Strażacy zatrudnieni w sektorze publicznym — Artykuł 6 lit. b) dyrektywy 2003/8/WE — Maksymalny tygodniowy czas pracy — Przekroczenie — Naprawienie szkody wyrządzonej z powodu naruszenia prawa Unii — Przesłanki istnienia prawa do odszkodowania — Szczegółowe zasady proceduralne — Obowiązek złożenia wcześniejszego wniosku do pracodawcy — Forma i zakres naprawienia szkody — Dodatkowy czas wolny lub odszkodowanie pieniężne — Zasady równoważności i skuteczności)

(2011/C 30/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Halle — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Günter Fuß

Strona pozwana: Stadt Halle (Saale)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Halle — Wykładnia dyrektywy Rady 93/104/EWG z dnia 23 listopada 1993 r. (Dz.U. L 307, s. 18) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/88/EG z dnia 4 listopada 2003 r. (Dz.U. L 299, s. 9) dotyczących niektórych aspektów organizacji czasu pracy, a w szczególności art. 6 lit. b), art. 16 lit. b) i art. 19 akapit drugi dyrektywy 2003/88/WE — Uregulowanie krajowe przewidujące, z naruszeniem tych dyrektyw, czas pracy przekraczający 48 godzin tygodniowo dla urzędników pracujących w zawodowej interwencyjnej służbie straży pożarnej — Prawo urzędnika, którego czas pracy przekracza jego maksymalny wymiar, do rekompensaty w postaci czasu wolnego lub odszkodowania finansowego

Sentencja

1) Pracownik, który — tak jak G. Fuß w sprawie przed sądem krajowym — pracował jako strażak zatrudniony w służbie interwencyjnej w sektorze publicznym w wymiarze przekraczającym średni tygodniowy czas pracy przewidziany w art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, może powoływać się na prawo Unii w celu dochodzenia odpowiedzialności władz odpowiedniego państwa członkowskiego i uzyskania wyrównania szkody poniesionej z powodu naruszenia powyższego przepisu.

2) Prawo Unii sprzeciwia się regulacji krajowej, takiej jak analizowana w sprawie przed sądem krajowym, która:

— uzależnia prawo pracownika z sektora publicznego do uzyskania wyrównania szkody poniesionej z powodu naruszenia przez władze państwa członkowskiego zasady prawa Unii, w tym przypadku art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88, od przesłanki dotyczącej pojęcia winy, wykraczającej poza wystarczającą istotne naruszenie prawa Unii, przy czym ustalenie, czy taka przesłanka rzeczywiście wynika z regulacji krajowej, jest zadaniem sądu krajowego, oraz która

— uzależnia prawo pracownika zatrudnionego w sektorze publicznym do uzyskania wyrównania szkody poniesionej z powodu naruszenia przez władze państwa członkowskiego art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88 od obowiązku złożenia wcześniejszego wniosku do pracodawcy o przestrzeganie tego przepisu.

3) Wyrównanie przez władze państwa członkowskiego szkody wyrządzonej przez nie jednostkom w następstwie naruszenia prawa Unii musi być odpowiednie do poniesionej szkody. Wobec braku przepisów prawa Unii w tej dziedzinie prawo krajowe danego państwa członkowskiego ma, po pierwsze, określać — z poszanowaniem zasad równoważności i skuteczności — czy szkoda poniesiona przez pracownika, takiego jak G. Fuß w sprawie przed sądem krajowym, z powodu naruszenia prawa Unii winna być wyrównana przez przyznanie pracownikowi bądź dodatkowego czasu wolnego od pracy, bądź odszkodowania finansowego, oraz po drugie ustanawiać zasady dotyczące sposobu obliczania tego wyrównania. Okresy rozliczeniowe, o których mowa w art. 16–19 dyrektywy 2003/99, nie mają w tym zakresie znaczenia.

4) Odpowiedzi udzielone na pytania sądu krajowego są takie same, niezależnie od tego czy okoliczności faktyczne toczącego się przed nim sporu objęte są regulacją przepisów dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy, zmienionej dyrektywą 2000/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 2000 r., czy też dyrektywy 2003/88.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 grudnia 2010 r. — Holland Malt BV przeciwko Komisji Europejskiej i Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-464/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Wytyczne dotyczące pomocy państwa w sektorze rolnym — Punkt 4.2.5 — Rynek słodu — Brak normalnych możliwości zbytu na rynku — Pomoc uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem)

(2011/C 30/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Holland Malt BV (przedstawiciele: O. Brouwer, A. Stoffer i P. Schepens, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.M. Wissels i Y. de Vries, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 9 września 2009 r. w sprawie T-369/06 Holland Malt BV przeciwko Komisji — Holland Malt BV popierana przez Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2007/59/WE z dnia 26 września 2006 r., uznającej za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc przyznaną przez Niderlandy na rzecz Holland Malt BV i przeznaczoną na budowę zakładu produkcji słodu w Eemshaven (Groningen), mającą postać pomocy inwestycyjnej w wysokości 7 425 000 EUR i obwarowaną warunkiem zawieszającym zatwierdzenia jej przez Komisję (pomoc państwa nr C 14/2005- ex N 149/2004) (Dz.U. L 32, s. 76) — Zastosowanie wytycznych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Holland Malt BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 30.1.2010